

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Buiucani)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 200
Email: jbu@justice.md; Tel.: /+373 22/ 204 904
www.instante.justice.md

Dosar nr. 4-1928/2024
4-24089053-12-4-09082024

08 decembrie 2024

**Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău Strada Alexandru Lăpușneanu 28**

Prin prezenta Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), expediază în adresa Dvs., copia încheierii nr. 4-1928/2024 din 02.12.2024, prin care a fost admis demersul avocatului Dumitru Pavel privind sesizarea Curții Constituționale cu privire la realizarea controlului constituționalității sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” precum și *Sesizarea* depusă de către avocatul Dumitru Pavel.

Angela CATANĂ
Judecător al Judecătoriei Chișinău(sediul Buiucani)

EX N Leucă

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.2. Persoană juridică**

1. Denumire și sediu ÎCS Reforma Art SRL, titulara postului Jurnal TV, mun. Chișinău, str. Valea Dicescu 7;

2. Numărul și data înregistrării: IDNO 1009600027847, 21-08-2009

3. Numele administratorului: Valentin Butnaru

5. Reprezentant: Dumitru Pavel, avocat

A.3. Instanța de judecată

1. Denumirea instanței de judecată/sediu: Judecătoria Chișinău, s. Buiucani

2. Judecător/complet de judecată: Angela Catană

4. Adresa instanței de judecată: bd. Ștefan cel Mare 200

5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată: jbu@justice.md

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecății instanței de drept comun²

În procedura Judecătorei Chișinău, s. Buiucani se află spre judecare cauza contravențională pornită de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în continuare CNPDCP) prin procesul-verbal nr.02/1-08/226/23-74 din 01.08.2024, în privința ÎCS Reforma Art SRL, titulara postului Jurnal TV, căreia i se impută comiterea contravenției prevăzute de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional ca rezultat al nerespectării prevederilor art.4 alin.(1) lit.a), c) din Legea 133/2011, privind protecția datelor cu caracter personal, reieșind din care datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sînt colectate și/sau prelucrate ulterior.

Fapta pretins constatată de CNPDCP s-a rezumat la aceea că, la data de 24.07.2021, ora 19:00, la postul de televiziune Jurnal TV, în cadrul reportajului „Scurgeri din dosarul Vizdan și Țărnă” a fost difuzată o înregistrare video, în care ar fi prezentat blocul de locuit în care locuiește Ion Țărnă, iar din ordonanța de punere sub învinuire a lui Ion Țărnă, ce a fost publicată parțial depersonalizată, ar fi indicat numărul apartamentului în care își are domiciliul acesta.

Remarcăm că acest reportaj a fost difuzat în contextul unei investigații jurnalistice, realizate de postul Jurnal TV, în privința unor polițiști acuzați de contrabandă cu țigări și alte produse, pe segmentul transnistrean, unul din protagoniști fiind și persoana vizată, avînd ca unic scop informarea publicului despre posibilele ilegalități depistate de organele de anchetă.

Cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată de către CNPDCP în conformitate cu prevederile art.423/4 alin.(3) și art.443 alin.(9) Cod contravențional.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecății instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

După cum am expus obiect al sesizării îl constituie art.74/1 alin.(1) Cod contravențional:

(1) Nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5),

se sancționează cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 90 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Astfel, sintagma "... condițiilor de bază..." din alin.(1) art.74/1 Cod contravențional cît și sintagma „...în toate cazurile,” din sancțiune, în opinia noastră, sunt formulate vag și ambiguu, ceea ce contravine principiului constituțional al clarității legii, garantat de art. 23 alin. (2), art.32 alin.(1) și art.34 din Constituție dar și art.10 din CEDO, prin instituirea unei limitări abuzive și contrare practicii CtEDO la libertatea de exprimare, după cum v-om expune mai jos.

Remarcăm că prezenta cerere corespunde criteriilor de admisibilitate stabilite prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, cum urmează:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de una din părți sau de reprezentantul acesteia;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Sintagmele din norma legală a cărei constituționalitate se solicită să fie verificată, contravin expres cerințelor de claritate a legii, libertății de exprimare a presei și dreptului publicului la informare, în special:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 32

Libertatea opiniei și a exprimării

„(1) Oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil.

(2) Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

(3) Sunt interzise și pedepsite prin lege contestarea și defăimarea statului și a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violență publică, precum și alte manifestări ce atentează la regimul constituțional.”

Articolul 34

Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a cetățenilor sau siguranța națională.

(4) Mijloacele de informare publică, de stat sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Mijloacele de informare publică nu sunt supuse cenzurii.”

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Astfel, Constituția Republicii Moldova expres protejează libertatea de exprimare a presei și a publicului la informare, stabilit inclusiv inadmisibilitatea și imposibilitatea autorităților de a ngrădi în vreun fel sau în vreo perioadă de timp, a dreptului la libera informare, pe când art.90 alin.(2) din Codul electoral, în partea sa relevantă, limitează aceste posibilități, excluzând în perioada electorală, dreptul presei de a informa publicul larg în privința persoanelor care au obținut statut de concurenți electorali (persoane fizice, partide politice, reprezentanții lor, exponenții grupurilor de inițiativă, etc.) și limitându-l doar la un număr limitat de emisiuni, esența cărora se reduce doar la elogierea acestor potențiali subiecți de știri.

De rînd cu aceste reglementări constituționale Curtea urmează să țină cont și de prevederile art.10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950, care are prioritate asupra legislației naționale și care stabilește:

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă anumitor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și pentru prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Astfel, cele două libertăți, ce constau în exprimarea liberă și dreptul la informare, sunt instituții reglementate prin Constituție și ingerința asupra acestora poate fi exercitată prin legi organice și ordinare doar cu condiția ca aceasta să nu contravină garanțiilor libere de exercitate a libertăților date.

În esență, Curtea urmează să se pronunțe dacă este constituțională instituirea răspunderii contravenționale a presei pentru publicarea unor informații în contextul unor cauze penale în privința unui funcționar public (polițist) în temeiul unor norme ambigui și generale, dacă aceste sintagme atrag limitarea libertății de exprimare și dacă această limitare se circumscrie acelor posibile limitări stabilite prin reglementări speciale: *"necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești."*

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

În fapt, prin art.74/1 alin.(1) Cod contravențional, s-a instituit răspundere contravențională pentru persoanele juridice, cum este și ÎCS Reforma Art SRL, titulara postului Jurnal TV, pentru faptele de nerespectare a condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5), fiind prevăzute pentru acestea amendă de la 120 la 300 de unități convenționale cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Sintagmele evidențiate nu întrunesc în sine elementele unei prevederi legale clare, certe, lipsite de ambiguități. Or, definirea „condițiilor de bază” pentru prelucrarea ... datelor cu caracter personal nu se regăsește în reglementările legislației contravenționale, precum și nici în acea de profil, nefiind clar reglementat care fapte cad sub incidența acestor prevederi, pentru încălcarea cărora persoana juridică riscă privarea de activitate de un an de zile. Or, este de neconceput ca, în temeiul acestor reglementări expuse superficial de legislator, postul Jurnal TV să nu poate activa 12 luni, doar pentru faptul că a informat publicul referitor la o posibilă ilegalitate comisă de niște polițiști.

Juristul german Rudolf von Ihering susținea că: „*Legiuitorul trebuie să gândească profund ca un filosof și să se exprime ca un țăran*”. Pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi.

Materializarea juridică a celor expuse supra poate fi desprinsă din Decizia Curții Constituționale nr. 36 din 19.04.2018, care statuează la pct. 35 că: „[...] pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure[...]”. În acest context, facându-se referire, în special, la materia penală, căreia i se asimilează și cea contravențională, unde legislatorul trebuie să fie deosebit de precis, clar și coerent, așa cum o impune principiul legalității incriminării și al pedepsei.

Adițional, din Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 01.10.2018 pe marginea sesizării nr. 94g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal, notăm că la punctul 38 este stipulat: „[...] pentru ca legea să îndeplinească cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit”. Reieșind din cele precizate anterior, Curtea a declarat neconstituțional. art. 328, alin. (3), lit. d) [8].

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

Rigorile legiferării sunt consfințite în Legea din Republica Moldova privind actele normative nr.100 din 22.12.2017, care pare să aibă menirea de a ghida legiuitorul în momentele cruciale ce țin de elaborarea corectă și calitativă a legilor.

Privind sursa vizată supra prin prisma subiectului abordat, creionăm că „predictibilitatea și claritatea” sunt conceptele ce întruchipează elementele fundamentale ale acesteia. Detaliul dat este deslușit din art. 3, care printre principiile activității de legiferare stipulează *oportunitatea, coerența, consecutivitatea, stabilitatea și predictibilitatea normelor juridice* (lit. d)), și *asigurarea transparenței, publicității și accesibilității* (lit. e)). Principiile enunțate constituie o condiție sine qua non pentru o legislație de calitate, care reprezintă o necesitate immanentă garantării și realizării drepturilor fundamentale ale omului într-o societate democratică.

Adițional, menționăm că aceste idei diriguitoare sunt prezente ca un fir al Ariadnei pentru fiecare act emis, determinând întreaga structură a sa, dar și durata existenței acestuia: pornind de la „*denumirea actului normativ, care trebuie să fie laconică și să exprime cu claritate obiectul reglementării*” (art. 42, alin. (2)), continuând cu însuși conținutul care urmează a fi expus „*într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație, fără utilizarea neologismelor, regionalismelor, dimpotrivă fiind recomandat să predomine noțiunile monosemantice*” (art. 54, alin. (1)). Semnificativitatea și obligativitatea „clarității și predictibilității” sunt ilustrate de art. 65, care stabilește la alin. (2) că: „*abrogarea poate interveni pentru înlăturarea discrepanțelor și neclarităților*”.

Referindu-ne la *claritatea legii*, menționăm că aceasta privește modul de receptare a conținutului actelor normative de către corpul social, în sensul de înțelegere a acestora. În această ordine de idei, este important ca norma juridică să fie accesibilă și inteligibilă, întrucât cei cărora li se adresează trebuie să conștientizeze posibilele consecințe ale faptelor lor. Claritatea nu ar avea nici o valoare dacă receptorii nu ar ști despre existența actului normativ. Din cele expuse reiese o condiție necesarmente ce ține de aducerea la cunoștința publică a legii – pentru ca aceasta să producă efecte juridice, trebuie să fie cunoscută de destinarii săi.

O relevanță deosebită în contextul dat aparține art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia: „*Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative*”. Prin urmare, asigurarea clarității legilor este o îndatorire constituțională a statului, un prim element al mecanismului de garantare a drepturilor omului, remarcant fiind dreptul la un proces echitabil, care oferă persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului.

Pentru a fortifica aspectele teoretice invocate anterior, ținem să facem referire la jurisprudența națională, și anume, la sesizarea nr. 174g/2021 expediată spre examinare Curții Constituționale, la data de 21 iulie 2021, în vederea exercitării controlului constituționalității prevederilor art. 220, alin. (1) Cod penal și art. 89, alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova.

Referindu-ne la calitatea legii, specialiștii în domeniu reflectă că, „*[...] legea este făcută pentru a impune, a interzice, a sancționa. Ea nu este făcută pentru a crea iluzii, a provoca ambiguități și decepții [...]*”. Aceste probleme au fost asimilate și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a pus, în mod prioritar, accentul pe respectarea exigențelor de calitate a legislației interne, specificând că normele trebuie să aibă o redactare fluentă, fără dificultăți sintactice și pasaje

obscure, într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, să corespundă *lex certa* – astfel încât să permită oricărei persoane să își rectifice conduita și să fie capabilă să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o faptă a sa.

Făcând referință la *predictibilitatea legii*, ne raliem la opinia doctrinarilor ce susțin că efectele acesteia trebuie să fie previzibile, în măsura în care să permită subiecților de drept să-și gândească conduita conform reglementărilor sale. Astfel, previzibilitatea se referă la urmările efectivității normei, impunând ca legile să fie calculate și fiabile. „În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice”, acestea reies din practica judiciară a Curții de Justiție a Comunităților Europene, fiind oferită drept exemplu cauza *Faccini Dori c. Recreb*, prin care s-a reiterat că legislația trebuie să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă.

În acest context este prielnic de consemnat că, la data de 25 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a emis Hotărârea asupra Sesizării 15a/2010, adresată la 18 iunie 2010, prin care s-au declarat drept neconstituționale prevederile art. 7 alin. (1) lit. h) și lit. n) din Legea nr. 1104-XV din 6 iunie 2002 „Cu privire la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției” și prevederile art. 8 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 190-XVI din 26 iulie 2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului”. Or, normele în cauză nu reglementează cu claritate competențele și tehnicile de investigare la fiecare fază de activitate: atât în afara procesului penal, inclusiv în cadrul unor activități cu caracter administrativ, cât și în cadrul unui proces penal. Prin urmare, Hotărârea a fost fundamentată pe faptul că normele contestate operează cu un șir de noțiuni care nu au fost definite, creând numeroase incertitudini în aplicarea acestor legi, fiind în discordanță cu exigențele clarității și previzibilității legii. Aceleași concluzii sunt aplicabile și prezentei proceduri.

Abordată prin prisma răspunderii juridice, „previzibilitatea” se înfățișează ca o dimensiune a laturii subiective, evocându-se, astfel, formele intelective și volitive ale „vinovăției” subiectului: intenția directă sau indirectă și imprudența. Astfel, analizând acest aspect în lumina Codului contravențional al Republicii Moldova, constatăm că posibilitatea de a activa a persoanei juridice (în prezenta cauză) depinde de situația în care aceasta avea posibilitatea să anticipeze, rațional, urmările sau consecințele aceluia fapt și, putea ori era obligată să-și adapteze voința obiectivă în raport cu ele.

Mai mult, enunțul cu privire la sancțiunea alternativă: „cu sau fără privarea de dreptul de a desfășura anumită activitate” însoțit de sintagma „în toate cazurile”, este și el expus ambiguu, dat fiind că, prin sancțiunea citată se expun două modalități de acțiune a instanței: fie privează persoana juridică de activitate, fie nu o privează, pe când sintagma „în toate cazurile” îngreunează aplicarea acestor 2 situații, lăsînd a se înțelege că în toate cazurile trebuie să fie dispusă privarea de dreptul de a activa, ceea ce nu este, de fapt, stabilit expres.

Ținem să raportăm cele menționate pe parcurs la ampla jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului, care prin hotărârile referitoare la *Sunday Times c. Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 1979* și *Dammann c. Elveției, 2005* a subliniat importanța asigurării clarității și previzibilității legii, instituind o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le ia în considerație pentru asigurarea implementării acestora.

Remarcăm în această privință și bogata practică creată de Curtea Constituțională în cauze similare, fiind vorba, *inter alia*, despre:

- Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat: „50. Curtea menționează că *principiul constituțional al preeminenței dreptului și al legalității constituie valori fundamentale ale statului de drept.*”
- Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea a statuat că: „52. [...] *preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.*”
- Hotărârea nr. 25 din 13 octombrie 2015, Curtea a statuat că: „33. [...] *preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.*” Curtea reține că *garanțiile constituționale prevăzute de art. 22 din Constituție, de rând cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.*

Pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (*nulla poena sine lege*), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia **legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie** (*nullum crimen sine lege*).

În cauza *Dragotoniuc și Militaru-Pidhorni v. România* (hotărâre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „*Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.*” amintim că prin prisma cauzei *Ziliberberg v. Moldova*, constatările aferente aspectului penal sunt aplicabile pe deplin și celui contravențional, cum este prezenta cauză.

În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (*Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 22 iulie 2016*).

Și Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza *Del Rîo Prada v. Spania*, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă

cu ocazia interpretării normelor (cauza *Cantoni v. Franța*, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, §29,32, și cauza *Kafkaris v. Cipru*, hotărâre din 12 februarie 2008, §140-141).

De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 22 iulie 2016. §71).

Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

În Hotărârea nr. 6 din 16 aprilie 2015. Curtea a statuat că: „Legiuitorul are dreptul de apreciere a situațiilor ce necesită a fi reglementate prin norme legale. Acest drept semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității la adoptarea actului legislativ în conformitate cu politica penală promovată în interesul general. Totodată, orice reglementare urmează a fi în limitele principiilor statuate în sistemul de drept în vigoare și să se subscrie principiului preeminenței dreptului.” În acest sens, Curtea reține că, deși legiferarea măsurilor ce țin de politica penală a statului ține de competența exclusivă a Parlamentului, totuși această competență nu exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate.

Astfel, Curtea notează că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni, precum și utilizarea unor noțiuni mai largi în cadrul normelor penale țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de prevederile constituționale.

Raportarea prevederilor constituționale citate mai sus, așa cum acestea au fost interpretate prin jurisprudența Curții Constituționale, la prevederile articolului 74/1 alin.(1) Cod contravențional, la general, precum și la modul în care acestea sunt puse în aplicare de CNPDCP, organ represiv ale statului în sfera protecției datelor cu caracter personal, în special, denotă lipsa unei clarități a respectivelor norme, acestea fiind lipsite de accesibilitate și previzibilitate. Or, lipsa concretizării termenelor „condițiilor de bază” sau „în toate cazurile” permite o interpretare extensivă a acestora, ceea ce nu-i permite unei persoane să determine fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter contravențional.

Astfel, la examinarea prezentei sesizări trebuie a se ține cont și de specificul activității presei și a instituțiilor media în domeniul protecției datelor cu caracter personal. Or, în temeiul art.10 din Legea nr.133/2011, privind protecția datelor cu caracter personal, care se referă la prelucrarea datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare, sunt instituite derogări speciale, potrivit cărora **prevederile art. 5, 6 și 8 nu se aplică în situația în care prelucrarea datelor cu caracter personal se face exclusiv în scopuri jurnalistice**, artistice sau literare, dacă aceasta se referă la date care au fost făcute publice în mod voluntar și manifest de către subiectul datelor cu caracter personal sau la date care sînt strîns legate de calitatea de persoană publică a subiectului datelor cu caracter personal sau de caracterul public al faptelor în care acesta este implicat, în condițiile Legii cu privire la libertatea de exprimare.

Cu toate aceste excepții de la regula generală, instituțiile de presă, cum este și Jurnal TV, titular ÎCS Reforma Art SRL, este pasibil de aceeași răspundere contravențională în temeiul art.74/1

alin.(1) Cod contravențional, deoarece norma dat nu explică și nici nu definește clar faptele ce pot forma latura sa obiectivă.

Ca rezultat atestăm instituirea unei limitări a libertății de exprimare a presei, pentru posibilele derogări de la care este stabilită ca sancțiune, inclusiv, privarea de activitate cu durata de un an a instituției de presă, în contextul în care presa a comunicat informații de interes public – existența unei anchete penale în privința unor polițiști pentru presupuse fapte de contrabandă dar și de îmbogățire ilicită, prin nedeclararea apartamentului în care își are domiciliul acel polițist.

Într-o societate democratică, diversitatea de opinii și accesul la informație variată sunt esențiale pentru procesul democratic. Instituirea răspunderii contravenționale pentru nerespectarea unor presupuse „condiții de bază” la prelucrarea... datelor cu caracter personal poate crea un dezechilibru în accesul la informații, limitând dreptul cetățenilor de a cunoaște din diferite aspecte și contexte despre activitatea persoanelor cu diferite funcții, inclusiv care sunt implicate în comiterea de ilegalități.

De asemenea, această interdicție ar putea afecta dreptul jurnaliștilor de a-și exercita liber meseria și de a informa publicul. Limitarea lor ar putea fi percepută ca o imixtiune în libertatea presei și o restricție asupra pluralismului mediatic.

În concluzie, impunerea unor sancțiuni contravenționale dure pentru presupusa încălcare a „condițiilor de bază” la prelucrarea... datelor cu caracter personal, poate fi considerată ca o încălcare a principiilor democratice și a drepturilor fundamentale ale cetățenilor la informație și libertate de exprimare. Este esențial să se găsească un echilibru între reglementările necesare pentru buna desfășurare a presei și protejarea principiilor democratice fundamentale.

Limitarea libertății de exprimare a presei reprezintă o temă complexă și actuală în cadrul societăților contemporane. Este esențial să înțelegem că, în ciuda importanței libertății de exprimare, există situații în care aceasta poate fi restrânsă în numele altor valori și interese publice, însă situația dedusă Curții nu formează acel caz care poate fi apreciat ca fiind necesară o atare limitare. Mecanismele de control, transparența și responsabilitatea sunt cruciale pentru a preveni abuzurile și pentru a asigura că restricțiile aplicate sunt în conformitate cu principiile democratice și drepturile fundamentale ale individului.

Însă, este evident că niciuna din modalitățile „legale și întemeiate” de limitare a libertății de exprimare nu poate fi raportată și aplicată prezentului caz de limitare a exprimării, ceea ce atestă caracterul arbitrar al limitării inserate în articolul contestat.

Astfel cum este garantată de paragraful 1 al articolului 10 din Convenție, constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, într-adevăr una dintre condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru autorealizarea individual. Sub rezerva paragrafului 2, se aplică nu numai „informațiilor” sau „ideilor” care sunt primite în mod favorabil sau considerate inofensive sau indiferente, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează statul sau orice secțiune a populația. Acestea sunt exigențele acelu pluralism, toleranță și deschidere de minte fără de care nu există „societate democratică”.

Testul dacă ingerința reclamată a fost „necesară într-o societate democratică” îi impune Curții să stabilească dacă aceasta corespundea unei „nevoi sociale stringente”, dacă a fost proporțională cu scopul legitim urmărit și dacă motivele invocate de legislativ pentru a-l justifica sunt relevante

și suficiente. Pentru a evalua dacă o astfel de „nevoie” există și ce măsuri ar trebui adoptate pentru a face față acesteia, autorităților naționale li se lasă o anumită marjă de apreciere, însă această putere de apreciere nu este, totuși, nelimitată, ci merge mână în mână cu supravegherea europeană a Curții, a cărei sarcină este să se pronunțe definitiv cu privire la compatibilitatea unei restricții cu libertatea de exprimare, așa cum este protejată de articolul 10 din Convenție.

Pentru o analiză mai detaliată a principiilor relevante, a se vedea *Gündüz împotriva Turciei*, nr. 35071/97, § 38, CEDO 2003 - XI; *Murphy împotriva Irlandei*, nr. 44179/98, §§ 65-69, CEDO 2003 - IX (extrase), inclusiv referințele ulterioare citate acolo; *Aydın Tatlav împotriva Turciei*, nr. 50692/99, §§ 22 - 27, 2 mai 2006 și *Giniewski împotriva Franței*, nr. 64016/00, §§ 43-54, CEDO 2006 - I).

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

Copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr.02/1-08/226/23-74 din 01.08.2024, întocmit de CNPDCP în privința ÎCS Reforma Art SRL, titulara Jurnal TV.

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, fapt pentru ce semnez.

Dumitru Pavel, avocat

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2024

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

În componența:

Președintele ședinței, judecător Angela Catană

Grefier Nicolae Leucă

Cu participarea: agentului constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, Cristina Terentii, a victimei Ion Țarină, precum și a avocatului Pavel Dimitriu, care acționează în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, Î.C.S. „Reforma Art” S.R.L.

Examinând în ședință de judecată publică, sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul Pavel Dimitriu, în cadrul examinării cauzei contravenționale privind învinuirea persoanei juridice Î.C.S. „Reforma Art” S.R.L., în comiterea contravenției prevăzute de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional,

CONSTATĂ:

1. În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), se află spre examinare cauza contravențională privind învinuirea persoanei juridice Î.C.S. „Reforma Art” S.R.L., în comiterea contravenției prevăzute de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional.
2. În cadrul ședinței de judecată, *avocatul Pavel Dimitriu* a înaintat sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional.
3. În motivarea sesizării, *avocatul Pavel Dimitriu* a indicat în esență că, sintagma „...condițiilor de bază...” din alin.(1) art.74¹ Cod contravențional cât și sintagma „...în toate cazurile” din sancțiune, în opinia lor, sunt formulate vag și ambiguu, ceea ce contravine principiului constituțional al clarității legii, garantat de art.23 alin.(2), art.32 alin.(1) și art.34 din Constituție dar și art.10 din CEDO, prin instituirea unei limitări abuzive și contrare practicii CtEDO la libera exprimare. Remarcă apărătorul că, prezenta cerere corespunde criteriilor de admisibilitate stabilite prin Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016. În esență, Curtea urmează să se pronunțe dacă este constituțională instituirea răspunderii contravenționale a presei pentru publicarea unor informații în contextul unor cauze penale în privința unui funcționar public (polițist) în temeiul unor norme ambigui și generale, dacă aceste sintagme atrag limitarea libertății de exprimare și dacă această limitare se circumscrie acelor posibile limitări stabilite prin reglementări speciale: „necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta

autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.” În argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție, a menționat că, în fapt prin art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional, s-a instituit răspunderea contravențională pentru persoanele juridice, cum este și Î.C.S. „Reforma Art” S.R.L., titulara postului Jurnal TV, pentru faptele de nerespectarea a *condițiilor de bază* pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(5), fiind prevăzute pentru acestea amendă de la 120 la 300 de unități convenționale cu sau fără privarea, *în toate cazurile*, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an. Invocă că, sintagmele evidențiate nu întrunesc în sine elementele unei prevederi legale clare, certe, lipsite de ambiguități. Or, definirea „...*condițiilor de bază*...” pentru prelucrarea ... datelor cu caracter personal nu se regăsește în reglementările legislației contravenționale, precum și nici în cea de profil, nefiind clar reglementat care fapte cad sub incidența acestor prevederi, pentru încălcarea cărora persoana juridică riscă privarea de activitate de un an de zile. Or, este de neconceput ca, în temeiul acestor reglementări expuse superficial de legislator, postul Jurnal TV să nu poată activa 12 luni, doar pentru faptul că a informat publicul referitor la o posibilă ilegalitate comisă de niște polițiști. Materializarea juridică a celor expuse supra poate fi desprinsă din Decizia Curții Constituționale nr.36 din 19.04.2018, care statuează la pct.35 că: „ ... pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure ...”. În acest context, făcându-se referire, în special, la materia penală, căreia i se asimilează și cea contravențională, unde legislatorul trebuie să fie deosebit de precis, clar și coerent, așa cum o impune principiul legalității incriminării și al pedepsei. Enunțul cu privire la sancțiunea alternativă „cu sau fără privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate” însoțit de sintagma *în toate cazurile* este expus și el ambiguu, dat fiind că, prin sancțiunea citată se expun două modalități de acțiune a instanței: fie privează persoana juridică de activitate, fie nu o privează, pe când sintagma *în toate cazurile* îngreunează aplicarea acestor 2 situații, lăsând a se înțelege că în toate cazurile trebuie să fie dispusă privarea de dreptul de a activa, ceea ce nu este de fapt stabilit expres. Lipsa concretizării termenelor „...*condițiilor de bază*...” sau „...*în toate cazurile*” permite o interpretare extensivă a acestora, ceea ce nu-i permite unei persoane să determine fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter contravențional. Relevă că, într-o societate democratică, diversitatea de opinii și accesul la informație variată sunt esențiale pentru procesul democratic. Instituirea răspunderii contravenționale pentru nerespectarea unor presupuse „*condiții de bază*” la prelucrarea ... datelor cu caracter personal, poate fi considerată ca o încălcare a principiilor democratice și a drepturilor fundamentale ale cetățenilor la informație și libertate de exprimare.

4. *Agentul constatator* din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM (în continuare CNPDCP), Cristina Terentii, în ședința de judecată, a declarat că, din cererea înaintată rezultă că excepția de neconstituționalitate se referă la sintagmele „...*condițiilor de bază*...” și „...*în toate cazurile*”. Din ce a constatat CNPDCP și s-a expus în procesul-verbal cu privire la contravenție, s-a stabilit destul de clar, chiar dacă reprezentanții mass-media au dreptul la libertatea de exprimare, totuși nu trebuie să încalce și drepturile subiecților, cum ar fi dreptul la viața familială și privată. Î.C.S. „Reforma Art” S.R.L., i-a fost explicat ce a fost încălcat, la caz este aplicat art.4 al Legii nr.133.

5. *Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei, analizând solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.*
6. *Cererile sau demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate. Părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.*
7. *Instanța de judecată reține că hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.*
8. *În context se reține că, conform pct.82 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*
9. *Astfel în baza pct.83 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 prevede că, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.*
10. *Or, judecătorii ordinar nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rândul său prevede că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții și anume, dacă obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*
11. *Pct.107 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, prevede că în temeiul art.135 alin.(1) lit.a) și lit.g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.*
12. *Verificând dacă obiectul excepției de neconstituționalitate intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, dacă excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu, dacă prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și dacă nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate, în continuare, instanța menționează că până în prezent o hotărâre a Curții Constituționale privind examinarea constituționalității a sintagmei „...condițiilor de*

- bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional, nu există.
13. Urmează să reținem faptul că, obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, este o normă a unui act legislativ, respectiv, circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct.3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, prin urmare demersul privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și verificarea constituționalității sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional, urmează a fi admis.
14. Prin urmare, constatând că orice instanță de judecată este chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale, instanța admite sesizarea privind excepția de neconstituționalitate.
15. În conformitate cu prevederile pct.3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, instanța,-

DISPUNE:

Se admite sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul Pavel Dimitriu, a sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității a sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional.

Se expediază sesizarea avocatului Pavel Dimitriu, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul Pavel Dimitriu, a sintagmei „...condițiilor de bază...” din art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional și a sintagmei „...în toate cazurile” din sancțiunea prevăzută de art.74¹ alin.(1) din Codul contravențional, prezenta încheiere.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Angela Catană